

Diana Gămulescu

Povestea eroilor în scutece

Prefață

Dacă ai cartea mea în mâini, îți mulțumesc că mă ajuți să duc mai departe povestea eroilor în scutece. Nu e doar povestea noastră. E realitatea a mii de părinți care nasc copii prematur. E realitatea din poveste care rămâne mărturie și suport pentru mamele și tații ce se simt debusolați, în capsula lor.

Există speranță și există șanse! Minunile sunt posibile! Mie mi-au schimbat viața și așa am ajuns să înființez Asociația Prematurilor.

Mulțumirile mele merg către medicii și asistenții care ne-au salvat copiii, dar și către medicii, asistenții și personalul auxiliar cu care ne-am întâlnit în cei 12 ani de activitate ai Asociației și care luptă zi de zi să salveze copiii căutând să fie empatici cu părinții în cele mai fragile momente ale vieții lor, marcând progrese reale în ceea ce privește abordarea terapeutică și integrativă a părinților în mediul spitalicesc.

Le mulțumesc aici și acum prietenilor care ne-au fost alături în momentele noastre de cumpănă și ne-au dat sfaturi, mi-au adus compot în spital, au fost ochiul nostru critic legat de aspecte medicale și de analize, urmărind în timp real evoluția, oferindu-ne feedback și recomandări prețioase.

Le mulțumesc tuturor părinților care au donat pentru campaniile umanitare lansate de Asociația Prematurilor, și nu numai: colegilor care au contribuit

zi de zi pentru ca misiunea noastră să devină vizibilă, companiilor pe care le-am cunoscut prin sponsorizări, voluntarilor, ambasadorelor, publicațiilor și posturilor media care ne-au sprijinit.

Misiunea noastră, dar și a celor care ne-au susținut și au crezut în ea, a adus și a atras până acum proiecte și sponsorizări în echipamente medicale în valoare de 1.000.000 de euro, până la data publicării acestei cărți. Suma strânsă pentru prematuri și pentru părinții lor, asigurând incubatoare, catetere, ventilatoare, lămpi de fototerapie, analizatoare de sânge, monitoare de funcții vitale și multe alte tehnologii care vin în sprijinul sistemului medical de stat, salvând vieți. De asemenea, am derulat proiecte de educație continuă pentru cadrele medicale și am integrat terapia Kangaroo în 23 de maternități din București și din țară.

Mulțumesc și familiei internaționale EFCNI, de la care învăț enorm și care constituie un standard prin profesionalismul lor și abordarea integrativă a familiei în mediul neo-natal pe care o practică.

Fără această comunitate extinsă, povestea eroilor în scutece ar fi fost mult mai puțin cunoscută astăzi.

Cu drag, Diana

Dedicație

Inspirată din fapte reale.

Dedic această carte familiei mele, sursa mea de inspirație, susținere și putere generatoare de a dăru dincolo de granițele ei. Ea m-a inspirat să-mi îndrept atenția, dragostea și experiența personală și profesională către eroii în scutece din toată țara.

Un jurnal emoțional, ca un carusel, despre bucurie, îngrijorare, speranță, durere, despre minuni de sute de grame, despre familie, unitate și iubire.

De la o familie cu prematuri către altă familie. Suntem alături de tine.

Unele date sunt fictive, pentru a păstra confidențialitatea.

Cu iubire, Diana

LBRIS

We know
books

A fost odată... o familie care aștepta cu iubire
venirea pe lume a primului bebeluș.

Mare le-a fost surpriza când, mergând la primul control, părinții au aflat că erau șanse să fie gemeni. Fiecare vizită la medicul ginecolog sau la ecografist era ca o întâlnire cu bebelușii, pentru că așa îi puteau vedea și afla vești despre ei.

În primele săptămâni, sarcina a decurs perfect normal și fără probleme, însă într-o bună zi a apărut o mică sângerare, pe părinți i-a cuprins teama. Au mers de urgență la medicul care monitoriza sarcina și la ecografie totul părea că e în regulă, așa că au plecat liniștiți acasă.

Au urmat primele lovituri în burtică și mami și tati puneau mâna acolo unde simțeau mișcare și vorbeau cu gemenii. Li se părea că răspundeau înapoi printr-o nouă lovitură de mână sau de picior. Ce clipe magice, ce bucurie!

Prin săptămâna 30 de sarcină, au apărut contracțiile, iar părinții mergeau săptămânal la control și la ecografie. Într-o duminică plăcută de iunie, pe când se aflau la control, doctorul le-a spus:

— Mergeți acasă și faceți bagajul. Ne vedem în două ore la spital. Facem cezariană de urgență. Mi-e teamă ca starea lor să nu se deterioreze. E mai bine să-i scoatem...

— Dar sunt pregătiți să se nască? Sunt în afara oricărui pericol?

LBRIS

We know
books

